A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített első tanács)

2019. június 19.* [i]

„Állami támogatások – Szabadidőpark, szállodák és éttermek építése, valamint autóversenyek szervezése érdekében a Nürburgring komplexum javára nyújtott egyedi támogatások – A támogatásokat a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat – Azt megállapító határozat, hogy a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánított támogatások visszatéríttetése a Nürburgring komplexum új tulajdonosát nem érinti – Megsemmisítés iránti kereset – A versenyhelyzet lényeges érintettségének hiánya – Egyesület – Tárgyalói szerep – Elfogadhatatlanság – Az előzetes vizsgálati szakasz végén állami támogatás hiányát megállapító határozat – Megsemmisítés iránti kereset – Érintett fél – Az eljáráshoz fűződő érdek – Elfogadhatóság – Az érintett felek eljárási jogainak megsértése – A hivatalos vizsgálati eljárás megindítását megkövetelő nehézségek hiánya – Panasz – A belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánított állami támogatások kedvezményezettjei eszközeinek értékesítése – Nyílt, átlátható, valamint hátrányos megkülönböztetéstől és feltételektől mentes pályázati eljárás – Indokolási kötelezettség – A megfelelő ügyintézés elve”

A T-373/15. sz. ügyben,

a **Ja zum Nürburgring eV** (székhelye: Nürburg [Németország], képviselik kezdetben: D. Frey, M. Rudolph és S. Eggerath, később: D. Frey és M. Rudolph ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselik: L. Flynn, T. Maxian Rusche és B. Stromsky, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a Németország által a Nürburgring javára végrehajtott SA.31550 (2012/C) (korábbi 2012/NN) számú állami támogatásról szóló, 2014. október 1-jei (EU) 2016/151 bizottsági határozat (HL 2016. L 34., 1. o.) részleges megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített első tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök, V. Valančius, P. Nihoul, J. Svenningsen és U. Öberg (előadó) bírák,

hivatalvezető: K. Guzdek tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2018. április 25-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: német.

meghozta a következő

Ítéletet

I. A jogvita előzményei

1 A német Rajna-vidék-Pfalz tartományban található Nürburgring komplexum (a továbbiakban: Nürburgring) egy autóverseny-pályát (a továbbiakban: Nürburgring-pálya), szabadidőparkot, szállodákat és éttermeket foglal magában.

2 2002 és 2012 között a Nürburgring tulajdonosai (a továbbiakban: eladók), azaz a Nürburgring GmbH, a Motorsport Resort Nürburgring GmbH és a Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH közvállalkozások elsősorban a Rajna-vidék-Pfalz tartomány által nyújtott támogatási intézkedésekben részesültek egy szabadidőpark, szállodák és éttermek építése, valamint Formula–1-es versenyek szervezése érdekében.

A. A közigazgatási eljárás és a Nürburgring eszközeinek értékesítése

3 A felperes, a Ja zum Nürburgring eV, egy autósporttal foglalkozó német egyesület, amelynek célja a nürburgringi autóversenypálya helyreállítása és fellendítése, a Németországi Szövetségi Köztársaság által a Nürburgring-pálya javára nyújtott támogatásokra vonatkozó első panaszát 2011. április 5-én nyújtotta be az Európai Bizottsághoz.

4 2012. március 21-i levelében a Bizottság közölte a Németországi Szövetségi Köztársasággal azon határozatát, hogy a 2002 és 2012 között a Nürburgring javára végrehajtott különböző támogatási intézkedések vonatkozásában megindítja az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást. E határozatban, amelynek összefoglalóját közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (HL 2012. C 216, 14. o.), a Bizottság felkérte az érintett feleket, hogy az érintett intézkedésekkel kapcsolatban tegyék meg észrevételeiket.

5 Mivel a Németországi Szövetségi Köztársaság további támogatási intézkedések nyújtását jelentette be a Bizottságnak, ez utóbbi úgy határozott, hogy a hivatalos vizsgálati eljárást ezen új intézkedésekre is kiterjeszti. A határozatot a 2012. augusztus 7-i levélben közölték a Németországi Szövetségi Köztársasággal. E határozatban, amelynek összefoglalóját közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (HL 2012. C 333, 1. o.), a Bizottság felkérte az érintett feleket, hogy e további intézkedésekkel kapcsolatban tegyék meg észrevételeiket.

6 2012. július 24-én az Amtsgericht Bad Neuenahr-Ahrweiler (helyi bíróság, Bad Neuenahr-Ahrweiler, Németország) az eladókat fizetésképtelenné nyilvánította. 2012. november 1-jén e bíróság a vagyon feletti rendelkezési jog elvonása nélkül fizetésképtelenségi eljárást indított. Döntés született az eladók eszközeinek értékesítéséről (a továbbiakban: a Nürburgring eszközeinek értékesítése). Az eladók a KPMG AG könyvvizsgáló céget jelölték ki jogi és pénzügyi tanácsadónak.

7 2012. november 1-jén a Nürburgring irányításával a Nürburgring Betriebsgesellschaft mbH-t – az eladók egyikének, a Nürburgringnek a 100%-os tulajdonában álló leányvállalatot – bízták meg, amelyet az Amtsgericht Bad Neuenahr-Ahrweiler (helyi bíróság, Bad Neuenahr-Ahrweiler) által kijelölt ügyvezetők hoztak létre.

8 2013. május 15-én a Nürburgring eszközeinek értékesítése érdekében pályázati eljárást (a továbbiakban: pályázati eljárás) indítottak.

9 2013. május 23-án a Bizottság közölte a Németországi Szövetségi Köztársasággal és az ügyvezetőkkel azon kritériumokat, amelyeknek a pályázati eljárásnak meg kell felelnie annak érdekében, hogy kizárják az állami támogatási elemeket, és tájékoztatta őket arról, hogy a vevő az általa esetlegesen kapott előnyöket köteles lesz visszatéríteni. A Bizottság, a Németországi Szövetségi Köztársaság és az ügyvezetők között ezzel kapcsolatban 2012 októbere óta zajlottak megbeszélések.

10 A pályázati eljárás a következőképpen zajlott le:

– a pályázati eljárás megindítását az ügyvezetők egyike által kiadott, 2013. május 14-i sajtóközlemény jelentette be;

– a KPMG a *Financial Timesban*, a *Handelsblattban* és a Nürburgring honlapján 2013. május 15-én ajánlati felhívást tett közzé;

– 70 potenciális vevő, köztük a felperes és a német autóklub, az ADAC eV fejezte ki részvételi szándékát;

– a 2013. július 19-i levélben az érdekelt beruházók különböző dokumentumokat kaptak a Nürburgringre vonatkozóan, és felkérték őket, hogy az összes eszköz, meghatározott eszközcsoportok vagy egy-egy eszköz vonatkozásában nyújtsanak be indikatív ajánlatot;

– az indikatív ajánlat benyújtására vonatkozó határidőt a 2013. július 19-i levél 2013. szeptember 12-ében, majd a 2013. szeptember 12-i levél 2013. szeptember 26-ában állapította meg; mindkét levél rögzítette, hogy a határidő lejártát követően benyújtott ajánlatokat is figyelembe veszik;

– 2014. február elején 24 potenciális vevő nyújtott be indikatív ajánlatot, köztük az ADAC; az ADAC ajánlata kizárólag a Nürburgring-pályára vonatkozott; közülük 18 részvételre jelentkező kerülhetett az átvilágítási szakaszba, de az ADAC nem volt közöttük.

– azon potenciális vevők vonatkozásában, amelyeket felkértek arra, hogy a pályázati eljárás következő szakaszában bizonyos határidőn belül nyújtsanak be megerősítő ajánlatot, amely ajánlatot teljeskörűen finanszírozni kellett, és amelynek tartalmaznia kellett az eszközök felvásárlására vonatkozó, előre megtárgyalt megállapodást, e határidőt a 2013. október 17-i levél 2013. december 11-ében, majd a 2013. december 17-i levél 2014. február 17-ében állapította meg; ez utóbbi levél rögzítette, hogy a határidő lejártát követően benyújtott ajánlatokat is figyelembe veszik, azonban jelezte, hogy előfordulhat, hogy az eladók az ajánlatok benyújtására előírt határidő lejártát követően nem sokkal döntenek a kiválasztott vevő személyéről;

– tizenhárom potenciális vevő nyújtott be megerősítő ajánlatot, közülük négy az összes eszközre vonatkozó ajánlatot nyújtott be, nevezetesen a Capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH (a továbbiakban: Capricorn vagy vevő), egy második ajánlattevő (a továbbiakban: 2. ajánlatevő), egy harmadik ajánlattevő (a továbbiakban: 3. ajánlatevő), és egy negyedik potenciális vevő;

– az érdekelt beruházóknak 2013. július 19-én és október 17-én küldött levél szerint a beruházókat úgy kellett kiválasztani, hogy figyelembe kellett venni egyrészt az összes eszköz értéke maximalizálásának, másrészt pedig az ügylet biztonságának követelményét; e kritériumok alapján a pályázati eljárás utolsó szakaszában a 2. ajánlatevő és a Capricorn ajánlatát vették figyelembe, akik egyrészt ajánlatot tettek a Nürburgring összes eszközének átvételére, másrészt pedig 2014. március 7-én, illetve 11-én bizonyítékkal szolgáltak az ajánlatuk pénzügyi szilárdságára vonatkozóan. Az adásvételi szerződés tervezetét párhuzamosan tárgyalták meg e két ajánlattevővel;

– 2014. március 11-én az eladók fizetésképtelenségi eljárása keretében az eladók hitelezőinek bizottsága jóváhagyta a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére történő értékesítését, amelynek ajánlata 77 millió eurót tett ki, míg a 2. ajánlatevő ajánlata 47 és 52 millió euró között volt.

11 2013. december 23-án a felperes egy második panasszal fordult a Bizottsághoz azzal az indokkal, hogy a pályázati eljárás nem volt átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes. A felperes szerint a kiválasztott vevő így új támogatásokban részesült, és biztosította az eladók gazdasági tevékenységeinek folytonosságát, ezért az eladók által kapott támogatások visszatérítettése elrendelésének a kiválasztott vevőre is ki kellene terjednie.

B. A megtámadott határozatok

12 A Bizottság 2014. október 1-jén elfogadta a Németország által a Nürburgring javára végrehajtott SA.31550 (2012/C) (korábbi 2012/NN) számú állami támogatásról szóló (EU) 2016/151 határozatot (HL 2016. L 34., 1. o.; a továbbiakban: végleges határozat).

13 A végleges határozat 2. cikkében a Bizottság megállapította, hogy az eladók javára hozott támogatási intézkedések közül bizonyos intézkedések jogellenesek és a belső piaccal összeegyeztethetetlenek (a továbbiakban: az eladóknak nyújtott támogatások).

14 A Bizottság a végleges határozat 3. cikkének (2) bekezdésében úgy határozott, hogy az eladóknak nyújtott támogatások esetleges visszatérítettése a Capricornt és leányvállalatait nem érinti (a továbbiakban: első megtámadott határozat).

15 A végleges határozat 1. cikkének utolsó francia bekezdésében a Bizottság megállapította, hogy a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére történő értékesítése nem minősül állami támogatásnak (a továbbiakban: második megtámadott határozat).

16 A Bizottság ugyanis úgy vélte, hogy a pályázati eljárás nyílt, átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes volt, hogy ezen eljárás a piaci árnak megfelelő vételárat eredményezett, és hogy az eladók és a vevő között nincs gazdasági folytonosság.

II. Az eljárás és a felek kérelmei

17 A Törvényszék Hivatalához 2015. július 10-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

18 2015. október 27-i levelében a Bizottság kérte a keresetlevél egyik mellékletének az eljárás nyelvére történő lefordítását.

19 A Törvényszék Hivatalához 2015. november 3-án benyújtott beadványukban az eladók kérték, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett a jelen eljárásba beavatkozhassanak. 2016. április 18-i végzésével a Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke engedélyezte a beavatkozást.

20 Az eladók azonban a Törvényszék Hivatalához 2016. május 3-án benyújtott levelükben tájékoztatták a Törvényszéket, hogy a beavatkozási kérelmüket visszavonják.

21 A Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke 2016. június 27-i végzésével az eladókat mint beavatkozó feleket törölte a Törvényszék nyilvántartásából, és kötelezte őket saját költségeik, valamint a beavatkozásukkal kapcsolatban a felperes részéről felmerült költségek viselésére.

22 A Törvényszék Hivatalához 2016. június 17-én benyújtott külön beadványban a Bizottság arra kérte a Törvényszéket, állapítsa meg, hogy a jelen kereset okafogyottá vált, és hogy arról már nem szükséges határozni. 2016. augusztus 22-én a felperes benyújtotta az ezen okafogyottság megállapítása iránti kérelemre vonatkozó észrevételeit.

23 A Törvényszék elnöke 2016. október 11-i határozatával új előadó bírót jelölt ki, és az ügyet a Törvényszék első tanácsa elé utalta.

24 2017. július 26-án a Törvényszék az eljárási szabályzatának 89. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében felhívta a feleket bizonyos dokumentumok benyújtására, és írásbeli kérdéseket intézett hozzájuk, felkérve őket azok írásban történő megválaszolására. A felek erre válaszul 2017. szeptember 8-án nyújtották be észrevételeiket.

25 A 2017. szeptember 6-i végzéssel a Törvényszék első tanácsa úgy határozott, hogy a Bizottság által előterjesztett, okafogyottság megállapítása iránti kérelemről az eljárást befejező határozatban dönt.

26 Az első tanács javaslatára a Törvényszék az eljárási szabályzat 28. cikke alapján úgy határozott, hogy az ügyet kibővített ítélkező testület elé utalja.

27 A Törvényszék Hivatalához 2017. október 16-án benyújtott beadványában a felperes tárgyalás tartását kérte. A Bizottság a rendelkezésre álló határidőn belül nem foglalt állást a tárgyalás tartásáról.

28 A Törvényszék Hivatalához 2017. november 23-án benyújtott beadványában a Bizottság a felperes által a tárgyalás tartása iránti kérelme mellékleteként benyújtott dokumentumok visszavonását kérte. 2017. december 13-án a felperes benyújtotta a dokumentumok visszavonása iránti e kérelemre vonatkozó észrevételeit.

29 2018. január 23-án a Törvényszék (első tanács) úgy határozott, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát. 2018. február 23-án a Törvényszék az eljárási szabályzat 89. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében felhívta a feleket bizonyos dokumentumok benyújtására, és írásbeli kérdéseket intézett hozzájuk, felkérve őket azok írásban történő megválaszolására. A Törvényszék az Európai Unió Bírósága alapokmányának 24. cikke alapján felkérte a Németországi Szövetségi Köztársaságot is bizonyos dokumentumok benyújtására, és írásbeli kérdéseket intézett hozzá, felkérve őt azok írásban történő megválaszolására. A felek és a Németországi Szövetségi Köztársaság erre válaszul 2018. március 12-én, 14-én és 19-én nyújtották be észrevételeiket.

30 A Törvényszék a 2018. április 25-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszait, amely tárgyalást követően az eljárás szóbeli szakasza lezárult.

31 2018. május 18-án a felperes az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelmet terjesztett elő. A Törvényszék kibővített első tanácsának elnöke 2019. április 11-i határozatával e kérelmet elutasította.

32 2018. július 20-án a Bizottság szintén az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelmet terjesztett elő. A Törvényszék kibővített első tanácsának elnöke 2018. július 30-i határozatával elutasította e kérelmet.

33 A felperes keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a Bizottság részéről felhozott elfogadhatatlansági kifogásokat;

– utasítsa el a Bizottság okafogyottság megállapítása iránti kérelmét;

– semmisítse meg az első és a második megtámadott határozatot;

– kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

34 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– elsődlegesen a keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el;

– másodlagosan állapítsa meg, hogy a felperes eljáráshoz fűződő érdekének megszűnése miatt a keresetről már nem szükséges határozni;

– harmadlagosan a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;

– kötelezze a felperest a költségek viselésére.

III. A jogkérdésről

A. Az első megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelem elfogadhatóságáról

35 A felperes az első megtámadott határozat megsemmisítését kívánja elérni, amelyben a Bizottság, miután megállapította, hogy az eladók és a vevő között nincs gazdasági folytonosság, úgy határozott, hogy az eladóknak nyújtott támogatások esetleges visszatérítttetése a vevőt nem érinti.

36 Az első jogalap negyedik részében ugyanis, ami arra épül, hogy a Capricorn nem hozott létre új üzleti modellt, és a harmadik jogalap első két részében, amely az eladók és a Capricorn közötti gazdasági folytonosság fennállásának hibás értékelésén alapul, a felperes azt kifogásolja, hogy a Bizottság az első megtámadott határozat keretében nem állapította meg e gazdasági folytonosság fennállását. Ezenfelül a hetedik jogalapjában a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság az első megtámadott határozat elfogadása során nem mérlegelte az észrevételeit.

37 Ellenkérelmében a Bizottság arra hivatkozott, hogy a kereset különösen az első megtámadott határozatot vitató részében elfogadhatatlan. Véleménye szerint a felperes nem bizonyította sem az eljáráshoz fűződő érdekét, sem kereshetőségi jogát.

38 Később a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a Törvényszéknek mindenesetre már nem szükséges a keresetről határoznia, ideértve az első megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelmet is, mivel a felperes eljáráshoz fűződő, korábban esetleg meglévő érdeke megszűnt.

39 A felek egyetértenek abban, hogy az első megtámadott határozatot a hivatalos vizsgálati eljárás végén fogadta el a Bizottság.

40 Ezzel kapcsolatban először is emlékeztetni kell arra, hogy a 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítéletben (C-33/14 P, EU:C:2015:609, 104. pont), a Bíróság kimondta, hogy a gazdasági folytonosságra vonatkozó határozatot az e határozatot megelőzően hozott, az érintett támogatásokra vonatkozó végleges határozattal „összefüggő, azt kiegészítő” határozatnak kell tekinteni, mivel pontosítja a végleges határozat hatályát az e támogatások kedvezményezettje minőséget illetően és ennélfogva a támogatások visszatérítésére vonatkozó kötelezettség kötelezettje minőséget illetően egy, e határozat elfogadását követően felmerült eseményt követően, azaz azt követően, hogy egy harmadik személy átveszi az említett támogatások eredeti kedvezményezettjének eszközeit.

41 A jelen ügyben az első megtámadott határozatban a Bizottság, miután megállapította, hogy az eladók és a vevő között nem áll fenn gazdasági folytonosság, úgy határozott, hogy az eladóknak nyújtott támogatások esetleges visszatérítettése a vevőt nem érinti.

42 Meg kell tehát állapítani, hogy az első megtámadott határozat az eladóknak nyújtott támogatásokra vonatkozó hivatalos vizsgálati eljárás végén hozott határozattal „összefüggő, azt kiegészítő” határozat.

43 Másodszor, emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében „[b]ármely természetes vagy jogi személy az első és második bekezdésben említett feltételek mellett eljárást indíthat a neki címzett vagy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktusok ellen, továbbá az őt közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, amelyek nem vonnak maguk után végrehajtási intézkedéseket”.

44 Mivel az első megtámadott határozat az eladóknak nyújtott támogatásokra vonatkozik, amely támogatásokat nem támogatási program alapján, hanem egyedi támogatások formájában nyújtották, e határozat nem tekinthető az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett rendeleti jellegű jogi aktusnak.

45 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azok a jogalanyok, akik nem címzettjei egy határozatnak, csak akkor állíthatják, hogy személyükben érintettek, ha ez a határozat sajátos jellemzőik vagy egy őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rájuk, és ezáltal a címzetthez hasonló módon egyéníti őket (1963. július 15-i Plaumann kontra Bizottság ítélet, 25/62, EU:C:1963:17, 223. o.; 1993. május 19-i Cook kontra Bizottság ítélet, C-198/91, EU:C:1993:197, 20. pont).

1. A felperes mint versenytárs érintettségéről

46 A felperes azt állítja, hogy a piaci helyzete lényegesen érintett volt, először is a Nürburgring-pálya vevőjelöltjeként, másodszor pedig a Nürburgring-pályán megvalósított beruházásai miatt, amelyeket az első megtámadott határozat szükségtelenné tett.

47 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

48 E tekintetben az állami támogatásokkal kapcsolatban különösen elismerést nyert, hogy a hivatalos vizsgálati eljárást lezáró bizottsági határozat a kedvezményezett vállalkozáson kívül személyükben érinti e vállalkozásnak az eljárásban cselekvően részt vevő versenytársait is, amennyiben az érintett támogatási intézkedés lényegesen befolyásolja a piaci helyzetüket (lásd: 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 98. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; lásd továbbá ebben az értelemben: 2014. november 5-i Vtesse Networks kontra Bizottság ítélet, T-362/10, EU:T:2014:928, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

49 A lényeges érintettség kritériuma lehetővé teszi azon versenytársak azonosítását, akiket a támogatás oly módon egyénít, hogy teljesítik az 1963. július 15-i Plaumann kontra Bizottság ítéletben (25/62, EU:C:1963:17) felállított elfogadhatósági feltételeket. A támogatás tehát a kereshetőségi joggal rendelkező versenytársakat sajátos módon kiemeli minden egyéb személy közül, és a megtámadott határozat címzettjéhez hasonló módon egyéníti őket. Így a felperes piaci helyzete lényeges érintettségének fennállása közvetlenül nem a szóban forgó támogatás összegétől, hanem attól függ, hogy e támogatás az említett helyzetnek milyen mértékű sérelmét okozhatja. E sérelem a hasonló összegű támogatások esetében is változó lehet olyan kritériumoktól függően, mint például az érintett piac mérete; a támogatás konkrét természete; a támogatásnyújtási időszak tartama; az, hogy az érintett tevékenység a felperes vonatkozásában fő- vagy melléktevékenységnek minősül, valamint a felperes azon lehetőségei, hogy kivédje a támogatás kedvezőtlen hatásait (lásd: 2014. november 5-i Vtesse Networks kontra Bizottság ítélet, T-362/10, EU:T:2014:928, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

50 Pusztán a potenciális versenytárs minőség nem elegendő tehát ahhoz, hogy az európai uniós bíróság előtti keresetindításhoz való jogot biztosítson valamely jogalanynak a hivatalos vizsgálati eljárás végén hozott bizottsági határozat vitatása érdekében.

51 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy egyfelől az a körülmény, hogy a felperes olyan egyesület, amelynek célja, hogy erkölcsi és anyagi támogatást nyújtson a nürburgringi autósport helyreállításához, nem zárja ki szükségképpen azt, hogy „vállalkozásnak”, vagy tevékenységének egy részét „gazdasági” tevékenységnek lehessen minősíteni (lásd ebben az értelemben: 2008. július 1-jei MOTOE-ítélet, C-49/07, EU:C:2008:376, 27. és 28. pont). Másfelől, a felperes tevékenyen részt vett az első megtámadott határozat elfogadását megelőző eljárásban, mivel 2013. december 23-án panaszt nyújtott be, mivel úgy vélte, hogy az eladók és a kiválasztott vevő között gazdasági folytonosság áll fenn, ezért az eladóknak nyújtott támogatások visszatérítettése elrendelésének e vevőre is ki kellene terjednie.

52 A fenti 48. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból azonban kitűnik, hogy a felperesnek a közigazgatási eljárásban való részvételéből önmagában nem vezethető le, hogy a felperes kereshetőségi joggal rendelkezik. A felperesnek mindenképpen bizonyítania kell, hogy az eladóknak nyújtott támogatások alkalmasak voltak arra, hogy lényegesen érintsék a piaci helyzetét.

53 A végleges határozat (20) preambulumbekezdésében a Bizottság jelezte, hogy az eladók javára hozott támogatási intézkedések a Nürburgring létesítményei felépítésének és működtetésének finanszírozására vonatkoztak. Továbbá ugyanezen határozat (173)–(176) és (178) preambulumbekezdésében a Bizottság megjegyezte, hogy ezen intézkedések a következő piacokon voltak alkalmasak a verseny torzítására: az autóverseny-pályák, tereprali-parkok, szabadidőparkok, szálláshelyek, éttermek, vezetéstechnikai központok, autósiskolák, többfunkciós csarnokok és a készpénz nélküli fizetési rendszerek üzemeltetésének piacai, továbbá a turizmus támogatása, a projektfejlesztés, az ingatlankivitelezés, a vállalkozásmenedzsment, valamint az autó- és motorkereskedés piacai (a továbbiakban: releváns piacok). Végül az említett határozat (180) preambulumbekezdésében a Bizottság kifejtette, hogy a releváns piacok európai dimenziójú piacoknak tekinthetők.

54 A jelen ügyben a felperes nem állította, és *a fortiori* nem is bizonyította azt, hogy a keresetlevél benyújtásának időpontjában és azt megelőzően jelen volt a releváns piacokon. Ennélfogva a releváns piacokon nem volt olyan helyzetben, amelyet az eladóknak nyújtott támogatások *a fortiori* lényegesen érinthettek volna. A felperes lényegében mégis arra hivatkozik, hogy a Capricorn potenciális versenytársának minősül, tekintettel a Nürburgring eszközeinek értékesítésére irányuló pályázati eljárásban való részvételére.

55 Mindenesetre a jelen ügy körülményei között a felperes pályázati eljárásban való részvétele nem volt elégséges a releváns piacokra történő belépésre irányuló komoly szándékának bizonyításához. Ugyanis, noha a Nürburgring eszközeinek megszerzésére irányuló szándékát kinyilvánítva részt vett a pályázati eljárás teljes első szakaszában, miáltal az ezen eszközökre vonatkozó valamennyi dokumentumhoz hozzáférhetett, maga is elismerte, hogy nem tudott indikatív ajánlatot benyújtani az eljárás további szakaszaiban. Továbbá a felperes, még akkor is, ha azt állítja, hogy csatlakozott az ADAC által kizárólag a Nürburgring-pályára vonatkozóan benyújtott ajánlathoz, azzal az indokkal, hogy ez utóbbi vele azonos álláspontot képvisel az említett pálya fenntartására és működtetésére vonatkozóan, nem állítja és *a fortiori* nem is bizonyítja, hogy ez a csatlakozás olyan jellegű volt, amely révén, ha az ADAC ajánlatát fogadták volna el, gazdasági szereplőként beléphetett volna a releváns piacokra.

56 Egyébként, amennyiben a felperes azt állítja, hogy a piaci helyzete jelentősen befolyásolva volt a Nürburgring-pályán megvalósított beruházásai következtében, meg kell állapítani, hogy pusztán az a tény, hogy bármilyen címen beruházott a Nürburgringbe, nem elegendő annak megállapításához, hogy gazdasági szereplőként jelen volt a releváns piacokon – amit egyébként nem is állít –, és *a fortiori* annak megállapításához sem, hogy az említett piacokon gazdasági szereplőként betöltött helyzetét lényegesen befolyásolták az eladóknak nyújtott támogatások, amelyek a felperes véleménye szerint e beruházásokat szükségtelenné tették. Mindenesetre a felperes nem fejti ki, hogy az első megtámadott határozat, amely szerint a Nürburgring eszközeinek vevője nem volt köteles visszafizetni az eladóknak nyújtott támogatásokat, mennyiben befolyásolta az általa a Nürburgringben megvalósított beruházások szükségességét.

57 Ebből következően a felperes által előadott egyik érv sem alkalmas annak jogilag megkövetelt módon történő bizonyítására, hogy az első megtámadott határozat lényegesen érintette az említett határozatban szereplő eladóknak nyújtott támogatások által érintett releváns piacokon elfoglalt versenyhelyzetét.

2. A felperes mint szakmai egyesület érintettségéről

58 A felperes azt állítja, hogy szakmai egyesületként érintett volt, mivel egyrészt az egyik tagjának, nevezetesen az ADAC-nak mint a Nürburgring eszközeinek vevőjelöltjének a piaci helyzete jelentősen érintett volt, másrészt tárgyalásokat folytatott a német autósport érdekeinek védelmében, különösen a nürburgringi autóverseny-pálya helyreállítására és fellendítésére vonatkozóan, továbbá panasz benyújtásával és írásbeli észrevételek, valamint bizonyítékok beterjesztésével részt vett a közigazgatási eljárásban.

59 A Bizottság vitatja ezen érvelést.

60 Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy egy olyan szakmai egyesület, amelynek feladata a tagjai közös érdekeinek védelme, állami támogatásokkal kapcsolatos végleges bizottsági határozat megsemmisítése iránt főszabály szerint csak két esetben indíthat elfogadható keresetet, azaz először is, ha az általa képviselt vállalkozások vagy azok bármelyike egyéni kereshetőségi joggal bír, és másodszor, ha az egyesület saját érdekre tud hivatkozni, így különösen, ha tárgyalási helyzetét érintette az az aktus, amelynek megsemmisítését kéri (lásd: 2013. január 15-i Aiscat kontra Bizottság ítélet, T-182/10, EU:T:2013:9, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

61 Ami azon kérdést illeti, hogy a felperes megalapozottan hivatkozik-e egyik tagjának egyéni kereshetőségi jogára, a felperes részéről a Törvényszék által feltett kérdésekre válaszul benyújtott 2017. szeptember 8-i észrevételekből kitűnik, hogy az ADAC nem tartozik a tagjai közé, és kizárólag az ADAC tagjai, vagyis a regionális klubok, ideértve az ADAC Mittelrhein eV-t és az ADAC Nordrhein eV-t, szerveznek nürburgringi sporteseményeket. Ez utóbbiak egyben a felperes tagjai is.

62 A fenti 61. pontban említett információkból az következik, hogy a felperes nem hivatkozhat egyesületként az ADAC esetleges egyéni kereshetőségi jogára, mivel utóbbi nem tartozik a tagjai közé, és amelyet ezért a jelen kereset keretében nem képviselhet.

63 Meg kell állapítani, hogy a felperes, feltéve hogy lényegében az ADAC egyes olyan regionális klubként működő tagjainak egyéni kereshetőségi jogára kívánt hivatkozni, amelyek egyben a saját tagjai is, nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon, hogy az első megtámadott határozat jelentősen érintette az e klubok által az említett határozatban szereplő eladóknak nyújtott támogatásokkal érintett releváns piacokon elfoglalt versenyhelyzetet, amint azt a fenti 48. pontban felidézett ítélkezési gyakorlat megköveteli.

64 Így tehát azt a következtetést kell levonni, hogy a felperes szakmai egyesületként nem hivatkozhat sem az ADAC egyéni kereshetőségi jogára, sem ez utóbbi regionális klubjainak kereshetőségi jogára.

65 Ami azt a kérdést illeti, hogy a felperes tárgyaló félként hivatkozhat-e a kereshetőségi jogra, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, amely többek között az 1988. február 2-i Kwekerij van der Kooy és társai kontra Bizottság ítéletre (67/85, 68/85 és 70/85, EU:C:1988:38, 21. és 22. pont) és az 1993. március 24-i CIRFS és társai kontra Bizottság ítéletre (C-313/90, EU:C:1993:111, 29. és 30. pont) hivatkozik, egy egyesületi formában működő felperes személyében való érintettségének elismeréséhez az szükséges, hogy olyan egyedi helyzetben legyen, amelyben egyértelműen körülírt és a megtámadott határozat tárgyához szorosan kapcsolódó tárgyalói szereppel bír, amely által olyan ténybeli helyzetbe kerül, amely őt minden

más személytől megkülönbözteti (lásd ebben az értelemben: 2009. július 9-i 3F kontra Bizottság ítélet, C-319/07 P, EU:C:2009:435, 87. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2012. március 29-i Asociación Española de Banca kontra Bizottság végzés, T-236/10, EU:T:2012:176, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

66 Az 1988. február 2-i Kwekerij van der Kooy és társai kontra Bizottság ítéletben (67/85, 68/85 és 70/85, EU:C:1988:38, 20–24. pont) a Bíróság elismerte egy olyan közhasznú szakmai szervezet kereshetőségi jogát, amely azon túl, hogy többek között az írásbeli észrevételeinek a Bizottsághoz történő benyújtásával tevékenyen részt vett az eljárásban, de az érintett szakemberek érdekében még tárgyalásokat is folytatott a gázárakra vonatkozóan, amelyeket a későbbiekben a Bizottság a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatásoknak tekintett, és ezen egyesület e címen a Bizottság által vitatott árakat rögzítő megállapodás aláírói között szerepelt.

67 Az 1993. március 24-i CIRFS és társai kontra Bizottság ítéletben (C-313/90, EU:C:1993:111, 29. és 30. pont) a Bíróság hasonlóképpen elismerte egy olyan szakmai egyesület kereshetőségi jogát, amely azon túl, hogy tevékenyen részt vett az eljárásban, de még tárgyalói szerepet is betöltött a támogatásoknak az ezen ügyben érintett iparág részére történő nyújtására vonatkozó „szabályzat” létrehozásában.

68 Az uniós bíróság úgy ítélte meg, hogy egy szakmai egyesületként működő felperes különleges tárgyalói szerepének elismeréséhez nem elegendő az, hogy a felperes szakmai egyesület észrevételeket nyújtott be a hivatalos vizsgálati eljárásban (2012. március 29-i Asociación Española de Banca kontra Bizottság végzés, T-236/10, EU:T:2012:176, 46. pont), vagy hogy az említett eljárás alapját képező panaszt nyújtott be (2009. július 9-i 3F kontra Bizottság ítélet, C-319/07 P, EU:C:2009:435, 94. és 95. pont).

69 A 2005. december 13-i, Bizottság kontra Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum ítéletben (C-78/03 P, EU:C:2005:761, 53–59. pont) meghatározott szigorú feltételek alapján úgy kell tekinteni, hogy a felperes nem bizonyította, hogy az első megtámadott határozat elfogadását megelőző hivatalos vizsgálati eljárásban olyan egyértelműen körülírt és az e határozat tárgyához szorosan kapcsolódó tárgyalói szereppel bírt, amely megalapozhatja a személyében való érintettségét.

70 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy a felperes nem bizonyította, hogy az első megtámadott határozat őt vagy valamelyik tagját személyében érintette volna.

71 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy a keresetek elfogadhatósági feltételeinek egyszerre kell teljesülniük (2012. március 28-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-123/09, EU:T:2012:164, 199. pont). Így anélkül, hogy meg kellene vizsgálni a felperesnek az első megtámadott határozat megsemmisítése iránti eljáráshoz fűződő érdekét, illetve *a fortiori* a Bizottság okafogyottság megállapítása iránti, arra alapított kérelmét, hogy a felperesnek az ugyanezen határozat megsemmisítése iránti eljáráshoz fűződő érdeke megszűnt, a keresetet a személyében való érintettség hiánya miatt elfogadhatatlannak kell nyilvánítani annyiban, amennyiben az az említett határozat megsemmisítésére irányul.

B. A második megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelemről

72 A felperes a második megtámadott határozat megsemmisítését is el kívánja érni, amelyben a Bizottság megállapította, hogy a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére történő értékesítése nem minősül állami támogatásnak.

1. Az elfogadhatóságról és az okafogyottság megállapítása iránti kérelemről

73 Ellenkérelmében a Bizottság arra hivatkozik, hogy a kereset elfogadhatatlan annyiban, amennyiben a második megtámadott határozat megsemmisítésére irányul. Véleménye szerint a felperes nem bizonyította sem az eljáráshoz fűződő érdekét, sem az említett határozattal kapcsolatos kereshetőségi jogát. Ezenfelül ez a határozat nem minősül az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett, keresettel megtámadható jogi aktusnak.

74 Másodlagosan a Bizottság utólag az okafogyottság megállapítása iránti kérelmet nyújtott be azzal az indokkal, hogy mindenképpen megszűnt a felperesnek a második megtámadott határozat megsemmisítéséhez fűződő, korábban esetleg meglévő érdeke.

75 A jelen ügyben először is meg kell vizsgálni, hogy a felperes rendelkezik-e a második megtámadott határozat megsemmisítése iránti kereshetőségi joggal, majd azt kell megvizsgálni egyfelől, hogy mennyiben fűződik érdeke az ilyen megsemmisítéshez, illetve mennyiben őrzi meg ezen érdeket, másfelől azt, hogy a második megtámadott határozat az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében megtámadható jogi aktusnak minősül-e, vagy sem.

76 Kereshetőségi jogát illetően a felperes azzal érvel, hogy őt a második megtámadott határozat közvetlenül és személyében érinti. E tekintetben az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL 1999. L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 1. cikkének h) pontja értelmében vett, a kereset konkrét tárgyához kapcsolódó, a felperest jellemző „érdekelt fél [helyesen: érintett fél]” sajátos minőség elegendő ahhoz, hogy őt az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében egyénítse.

77 Emellett azt állítja, hogy a saját, illetve egyik tagjának, nevezetesen az ADAC-nak a piaci helyzete – mivel a Nürburgring eszközeinek vevőjelöltjei voltak – lényegesen érintett volt.

78 Végül, a felperes azt állítja, hogy a német autósport érdekeit védő szakmai egyesületként személyében érintett.

79 A Bizottság vitatja ezt az érvelést. Többek között arra hivatkozik, hogy mivel a felperes nem bizonyította, hogy saját maga vagy az ADAC versenytársi kapcsolatban áll a Capricornnal, nem tekinthető az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése értelmében vett „érintett félnek”.

80 Az állami támogatások ellenőrzésére irányuló eljárás keretében meg kell különböztetni egyrészt az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése által bevezetett, a támogatások előzetes vizsgálatára irányuló szakaszt, amelynek egyedüli célja annak lehetővé tétele, hogy a Bizottság előzetes véleményt alakítson ki a szóban forgó támogatás belső piaccal való részleges vagy teljes összeegyeztethetőségéről, másrészt pedig az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálati szakaszt, amely arra szolgál, hogy a Bizottság számára lehetővé tegye az ügy valamennyi körülményéről való teljes körű tájékozódást. Csak az ez utóbbi rendelkezés szerinti eljárás keretében írja elő az EUM-Szerződés azon eljárási garanciát, amely értelmében a Bizottság köteles felhívni az érintetteket észrevételeik megtételére (1993. május 19-i Cook kontra Bizottság ítélet, C-198/91, EU:C:1993:197, 22. pont; 1993. június 15-i Matra kontra Bizottság ítélet, C-225/91, EU:C:1993:239, 16. pont; 2008. július 17-i Athinaïki Techniki kontra Bizottság ítélet, C-521/06 P, EU:C:2008:422, 35. pont).

81 Amennyiben a Bizottság, az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás megindítása nélkül, az ugyanezen cikk (3) bekezdése alapján hozott határozattal megállapítja, hogy valamely állami intézkedés nem minősül a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatásnak, ezen eljárási garancia kedvezményezettjei e garancia tiszteletben tartását csak akkor tudják érvényesíteni, ha lehetőségük van arra, hogy e határozatot az uniós bíróság előtt megtámadják. Ezért az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése értelmében vett érintett fél által az ilyen határozat ellen benyújtott megsemmisítés iránti keresetet az uniós bíróság akkor nyilvánítja elfogadhatónak, ha a kereset benyújtásával a felperes az ez utóbbi rendelkezés által biztosított eljárási jogait kívánja védelmezni (2008. július 17-i Athinaïki Techniki kontra Bizottság ítélet, C-521/06 P, EU:C:2008:422, 36. pont).

82 Ily módon meg kell állapítani, hogy minden érintett felet úgy kell tekinteni, hogy közvetlenül és személyükben érinti őket az a határozat, amely az előzetes vizsgálati szakasz végén azt állapítja meg, hogy nem áll fenn támogatás (2012. március 28-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-123/09, EU:T:2012:164, 68. pont), emlékeztetve arra, hogy amikor ilyen fél panaszt nyújtott be, az e panasznak való helyt adás Bizottság általi megtagadását mindenképpen úgy kell elemezni, mint az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás megindításának megtagadását (2010. november 18-i NDSHT kontra Bizottság ítélet, C-322/09 P, EU:C:2010:701, 51–54. pont).

83 A jelen ügyben a felek egyetértenek abban, hogy a második megtámadott határozat olyan határozat, amelyet nem egy hivatalos vizsgálati eljárás végén, hanem az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése által bevezetett, a támogatások előzetes vizsgálatára irányuló szakasz végén hoztak meg. Mivel a fenti 54–57., 61–64., 69. és 70. pontban megjelölt okokból, amelyek a második megtámadott határozattal szemben indított kereset vonatkozásában is érvényesek, nem tekinthető úgy, hogy a felperes vagy egyik tagja teljesíti az 1963. július 15-i Plaumann kontra Bizottság ítéletben (25/62, EU:C:1963:17) felállított elfogadhatósági feltételeket, annak eldöntése érdekében, hogy rendelkezik-e a második megtámadott határozat megsemmisítése iránti kereshetőségi joggal, meg kell vizsgálni, hogy a jogilag megkövetelt módon bizonyította-e érintett fél minőségét.

84 A 659/1999 rendelet 1. cikkének h) pontja értelmében az „érintett fél” olyan tagállam vagy személy, vállalkozás vagy vállalkozások társulása, amelyek, illetve akinek érdekeit a támogatás nyújtása érintheti. Más szóval a címzettek meghatározatlan összességéről van szó. E rendelkezés azonban nem zárja ki, hogy egy olyan vállalkozás, amely a támogatás kedvezményezettjének nem közvetlen versenytársa, „érintett félnek” minősüljön, amennyiben arra hivatkozik, hogy az érdekeit érintheti e támogatás nyújtása. Elegendő, ha e vállalkozás a jogilag megkövetelt módon bizonyítja, hogy fennáll annak a veszélye, hogy a támogatásnak konkrét hatása lesz a saját helyzetére (lásd: 2011. május 24-i Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ítélet, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 63–65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

85 Ezen túlmenően a Bíróságnak alkalma nyílt annak pontosítására, hogy nem kizárt, hogy valamely munkavállalói érdekképviseleti szervezetet, amely jellegénél fogva tagjai közös érdekeinek képviseletére jött létre, az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése értelmében vett „érintettnek” tekintsenek, amennyiben e szervezet bizonyítja, hogy magának a szervezetnek vagy tagjainak érdekeit esetleg sérti valamely támogatás nyújtása. E szervezetnek azonban a jogilag megkövetelt módon bizonyítania kell, hogy fennáll annak a veszélye, hogy a támogatásnak konkrét hatása lesz a saját, illetve az általa képviseltek érdekeire (2009. július 9-i 3F kontra Bizottság ítélet, C-319/07 P, EU:C:2009:435, 33. pont).

86 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperesnek mint olyan egyesületnek, amelynek nonprofit célja a nürburgringi autóverseny-pálya helyreállítása és fellendítése, és a tagjai – amelyek közül néhányan az említett versenypályán szerveznek sporteseményeket – közös érdekeinek előmozdítása, a saját érdekeire konkrét hatással lehetett a támogatás nyújtása, amit a felperes szerint a második megtámadott határozatban meg kellett volna állapítani, mivel a pályázati eljárás nem volt nyílt, átlátható, valamint hátrányos megkülönböztetéstől és feltételektől mentes, és nem eredményezte a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére piaci áron történő értékesítését.

87 Mivel ugyanis a Bizottság egy állami támogatás összeegyeztethetőségével kapcsolatos megítélésébe nagyszámú, különböző jellegű megfontolásokat illeszt, nem zárható ki, hogy egy e megfontolásokkal összefüggésben közös érdekeket képviselő szervezet benyújthassa az észrevételeit a Bizottságnak, amelyeket az adott esetben figyelembe vehet az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárásban (lásd ebben az értelemben: 2015. október 6-i Comité d'entreprise SNCM kontra Bizottság végzés, C-410/15 P(I), EU:C:2015:669, 12. pont).

88 A jelen ügyben nem zárható ki, hogy a felperes, tekintettel a kifejezetten a nürburgringi autóversenypálya helyreállítására és fellendítésére irányuló céljára, és arra a körülményre, hogy részt vett a pályázati eljárás első szakaszában, és ennek keretében jelentős mennyiségű információt gyűjtött össze a Nürburgring eszközeiről, az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárásban benyújtsa a Bizottság részére az észrevételeit, amelyeket ez utóbbi a pályázati eljárás nyílt, átlátható, valamint hátrányos megkülönböztetéstől és feltételektől mentes jellegére, és az azon kérdésre vonatkozó értékelésének részévé tehet, hogy a Nürburgring eszközeit ennek keretében piaci áron ruházták-e át.

89 Ennélfogva a fenti 84. és 85. pontban kifejtett megfontolásokra és a fenti értékelésekre tekintettel a második megtámadott határozatot illetően el kell ismerni a felperes érintett fél minőségét.

90 A felperes eljáráshoz fűződő érdekét illetően a Bizottság az okafogyottság megállapítása iránti kérelmében arra hivatkozik, hogy a felperes ezen érdeke megszűnt többek között azért, mert a Capricorn teljes egészében megfizette a Nürburgring eszközeinek vételárát, és lemondott azon jogáról, hogy az adásvételi szerződéstől elálljon abban az esetben, ha a Bizottság úgy határozna, hogy az eladóknak nyújtott támogatásokat visszatérítteti vele.

91 Emlékeztetni kell azonban arra, hogy az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése értelmében vett „érintett felek[nek]" érdekükben áll az előzetes vizsgálati szakasz végén hozott határozat megsemmisítését elérni, mivel az EUMSZ 108. cikk rendelkezései szerint az ilyen megsemmisítés a hivatalos vizsgálati eljárás megindítására kötelezné a Bizottságot, valamint lehetővé tenné az érintett felek számára, hogy előadják észrevételeiket, és így befolyásolják a Bizottság újabb határozatát (2009. február 10-i Deutsche Post és DHL International kontra Bizottság ítélet, T-388/03, EU:T:2009:30, 62. és 64. pont). A jelen ügyben a felperesnek érdekében áll a második megtámadott határozat megsemmisítése, mivel az ötödik és a nyolcadik jogalapjában azt kifogásolja, hogy ezen, a Capricorn számára a pályázati eljárásban nyújtott támogatás hiányát megállapító határozatot anélkül hozták meg, hogy a Bizottság megindította volna a hivatalos vizsgálati eljárást, megsértve ezáltal a felperes mint érintett fél eljárási jogait.

92 Amennyiben a Törvényszék a felperes eljárási jogainak megsértése miatt a második megtámadott határozatot megsemmisítené, a Bizottságnak a Nürburgring eszközeinek értékesítését illetően főszabály szerint meg kellene indítania a hivatalos vizsgálati eljárást, és fel kellene kérnie a

felperest mint érintett felet észrevételei megtételére. Következésképpen a második megtámadott határozat megsemmisítése önmagában alkalmas arra, hogy a felperesre mint érintett félre nézve jogkövetkezményekkel járjon.

93 Meg kell tehát állapítani, hogy a második megtámadott határozatot illetően a felperes mint érintett fél kereshetőségi joggal rendelkezik, továbbá az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése alapján e minőségében őt megillető eljárási jogok védelme érdekében eljáráshoz fűződő érdekkel bír, és azt meg is őrizte.

94 Ebből következik, hogy a Bizottság által benyújtott elfogadhatatlansági kifogást, és másodlagosan az okafogyottság megállapítása iránti kérelmet el kell utasítani, és a jelen kereset elfogadható annyiban, amennyiben az a második megtámadott határozatra vonatkozik, és a felperest az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése alapján megillető eljárási jogok védelmére irányul. Amennyiben a felperes megsemmisítés iránti kérelme túlterjed ezen a tárgyon, az említett kérelmet mint elfogadhatatlant el kell utasítani anélkül, hogy a Törvényszéknek határoznia kellene a Bizottság által előadott többi elfogadhatatlansági kifogásról.

2. A mellékletek elfogadhatóságáról

a) A C.1. és a C.6–C.9. mellékletek elfogadhatóságáról

95 A Bizottság viszonválaszában formailag vitatja a felperes által válasza C.1. és C.6–C.8. mellékletében benyújtott négy bizonyíték elfogadhatóságát. Ezzel kapcsolatban azt állítja, hogy miután a felperes nem terjesztett be igazolást e bizonyítékok késedelmes benyújtására vonatkozóan, e mellékleteket elfogadhatatlannak kell minősíteni. A felperes arra hivatkozik, hogy e mellékletek célja a Bizottság által az ellenkérelmében kifejezett állítások vitatása.

96 Egyebekben a Bizottság vitatja egy, a felperes által a válaszának C.9. mellékletében benyújtott jogtudományi feljegyzés elfogadhatóságát. Ezzel összefüggésben a felperes emlékeztet arra, hogy keresetlevelében e feljegyzésre vonatkozóan valamennyi hivatkozást benyújtotta.

97 Az eljárási szabályzat 85. cikkének (2) bekezdése pontosítja, hogy a válaszban, illetve a viszonválaszban a felperes és az alperes érveik alátámasztására további bizonyítékokat terjeszthetnek elő vagy ajánlhatnak fel, feltéve hogy a késedelmes előterjesztés vagy felajánlás igazolt.

98 Az ítélkezési gyakorlat szerint azonban az ellenbizonyításra és az ellenérdekű fél által az ellenkérelemben tett ellenbizonyítást követően felajánlott bizonyítékok kiegészítésére nem vonatkozik a Törvényszék eljárási szabályzata 85. cikke (1) és (2) bekezdésének jogvesztő szabálya. E rendelkezés ugyanis az újonnan kelt bizonyítékok felajánlására vonatkozik, és azt az említett szabályzat 92. cikkének (7) bekezdésével összefüggésben kell értelmezni, amely kifejezetten úgy rendelkezik, hogy az ellenbizonyítás és a felajánlott bizonyítékok kiegészítése megengedett (2007. szeptember 12-i Bizottság kontra Trends és társai ítélet, T-448/04, nem tették közzé, EU:T:2007:265, 52. pont).

99 A jelen ügyben meg kell jegyezni, hogy a C.1. és a C.6–C.8. melléklet az ellenbizonyítás része, és célja a Bizottság által az ellenkérelmében kifejezett állítások kétségbe vonása. A kontradiktórius eljárás elve tiszteletben tartásának biztosítása érdekében tehát e mellékleteket elfogadhatóknak kell tekinteni.

100 Ami a C.9. mellékletet illeti, meg kell jegyezni, hogy egy olyan nyilvánosan elérhető dokumentumról van szó, amelyre a felperes érvelését alapozta, és amelynek bizonyító erejét azonban a Bizottság megkérdőjelezte. Ezért ezt a mellékletet is elfogadhatónak kell minősíteni.

b) A Törvényszék által feltett kérdésekre válaszul a Bizottság által 2017. szeptember 8-án benyújtott észrevételek 7. és 8. mellékletének elfogadhatóságáról

101 A felperes a tárgyalás tartása iránti kérelmében formailag vitatja a Bizottság részéről a Törvényszék által feltett kérdésekre válaszul benyújtott 2017. szeptember 8-i észrevételek 7. és 8. mellékleteként beterjesztett két bizonyíték elfogadhatóságát. Arra hivatkozik, hogy e bizonyítékokat a Bizottság késve nyújtotta be.

102 A Bizottság arra hivatkozik, hogy a szóban forgó bizonyítékok a Deutsche Bank AG 2014. február 17-i és 25-i két levelének felelnek meg, és kiemeli a Deutsche Bank 2014. március 10-i levelének – amely támogatta a Capricorn ajánlatát (a továbbiakban: a Deutsche Bank 2014. március 10-i levele) – véleménye szerint kötelező jellegét. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az említett levél kötelező jellegére vonatkozóan a Törvényszék a 2017. július 26-i pervezető intézkedés keretében kérdést intézett a Bizottsághoz.

103 Így az eljárási szabályzat 89. cikke alapján, amely feljogosítja a Törvényszéket arra, hogy a jogvita bizonyos vonatkozásainak megvilágítása céljából kérdéseket tegyen fel a feleknek, és iratok benyújtására hívja fel őket, e mellékleteket elfogadhatóknak kell nyilvánítani.

c) A G.13. melléklet elfogadhatóságáról

104 A Bizottság a tárgyaláson formailag vitatta a felperes részéről a Törvényszék által feltett kérdésekre válaszul benyújtott 2017. szeptember 8-i észrevételek G.13. mellékletében beterjesztett bizonyítékok egyikének elfogadhatóságát, és kérte annak visszavonását.

105 A felperes arra hivatkozik, hogy e bizonyíték célja, hogy alátámassza a felperesnek az ADAC által kizárólag a Nürburgring-pályára vonatkozóan benyújtott ajánlathoz való csatlakozását. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy e csatlakozás terjedelmére vonatkozóan a Törvényszék a 2017. július 26-i pervezető intézkedés keretében kérdést intézett a felpereshez.

106 Így az eljárási szabályzat 89. cikke alapján, amely feljogosítja a Törvényszéket arra, hogy a jogvita bizonyos vonatkozásainak megvilágítása céljából kérdéseket tegyen fel a feleknek, és iratok benyújtására hívja fel őket, e mellékletet elfogadhatónak kell nyilvánítani, és a Bizottság által e melléklet vonatkozásában előterjesztett visszavonás iránti kérelmet el kell utasítani.

d) H.1. és a H.2. melléklet elfogadhatóságáról

107 A Törvényszék Hivatalához 2017. november 23-án benyújtott beadványával (lásd a fenti 28. pontot) a Bizottság formailag vitatja a felperes által a 2017. október 16-i tárgyalás tartása iránti kérelme H.1. és a H2. mellékletében benyújtott két bizonyíték elfogadhatóságát, és kéri azok visszavonását.

108 Meg kell jegyezni, hogy – amint azt a felperes előadta – a H.1. és a H.2. melléklet arra irányul, hogy cáfolja a Bizottság részéről a Törvényszék által 2017. július 26-án feltett kérdésekre válaszul benyújtott 2017. szeptember 8-i észrevételeket.

109 E körülmények között a H.1. és a H.2. mellékletet elfogadhatónak kell nyilvánítani, és a Bizottság által e mellékletek vonatkozásában előterjesztett visszavonás iránti kérelmeket el kell utasítani.

3. Az ügy érdeméről

a) Az előzetes vizsgálati szakasz végén hozott, támogatás hiányát megállapító határozat feletti bírósági felülvizsgálat terjedelmével kapcsolatos előzetes megfontolások

110 Mindjárt az elején emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése és a 659/1999 rendelet 4. cikke a bejelentett támogatási intézkedések olyan előzetes vizsgálati szakaszát hozza létre, amelynek célja, hogy a Bizottság előzetesen véleményt formálhasson a szóban forgó intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségéről. E szakaszt követően a Bizottság megállapítja, hogy ezen intézkedés vagy nem minősül támogatásnak, vagy az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik. Ez utóbbi esetben az említett intézkedéssel kapcsolatosan vagy nem merülnek fel a belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kétségek, vagy éppen ellenkezőleg, felmerülnek (2011. május 24-i Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ítélet, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 43. pont).

111 Amikor az előzetes vizsgálati szakasz végén a Bizottság olyan határozatot hoz, amelyben megállapítja, hogy valamely állami intézkedés nem minősül a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatásnak, hallgatólagosan a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását is megtagadja. Ezen elv ugyanúgy érvényesül abban az esetben, amikor a Bizottság a határozatot a 659/1999 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése alapján azért hozta, mert úgy véli, hogy a támogatás a belső piaccal összeegyeztethető, vagyis úgynevezett „kifogást nem emelő határozatot” hoz, mind pedig akkor, ha a Bizottság álláspontja szerint az intézkedés nem tartozik az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének hatálya alá, tehát nem minősül támogatásnak a 659/1999 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése alapján (lásd ebben az értelemben: 2008. július 17-i Athinaïki Techniki kontra Bizottság ítélet, C-521/06 P, EU:C:2008:422, 52. pont; 2012. március 28-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-123/09, EU:T:2012:164, 68. pont).

112 Az ítélkezési gyakorlat szerint, amennyiben a felperes olyan határozat megsemmisítését kéri, amely megállapítja, hogy a szóban forgó intézkedés nem állami támogatás, illetve amennyiben a kifogást nem emelő határozat megsemmisítését kéri, lényegében azt vitatja, hogy a Bizottság a szóban forgó támogatásra vonatkozó határozatot anélkül hozta meg, hogy ezen intézmény hivatalos vizsgálati eljárást indított volna, amivel megsértette eljárási jogait. Annak érdekében, hogy megsemmisítés iránti kérelme sikeres legyen, a felperes a hivatalos vizsgálati eljárás keretében őt megillető eljárási jogok védelme érdekében bármely olyan jogalapra hivatkozhat, amely bizonyítja, hogy azon információk és bizonyítékok értékelésének, amelyek a szóban forgó intézkedés előzetes vizsgálati szakaszában a Bizottság rendelkezésére álltak, illetve állhattak, kétségeket kellett volna ébresztenie ezen intézkedés állami támogatásnak minősítését vagy belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően (2013. június 13-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, C-287/12 P, nem tették közzé, EU:C:2013:395, 60. pont; 2014. november 25-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-512/11, nem tették közzé, EU:T:2014:989, 31. pont), emlékeztetve ezzel kapcsolatban arra, hogy azon információk alatt, amelyek a Bizottság „rendelkezésére állhattak”, azon információk értendők, amelyek az elvégzendő értékeléshez relevánsaknak tűntek, és amelyek benyújtását kérhette volna a Bizottság az előzetes vizsgálati szakaszban (lásd ebben az értelemben: 2017. szeptember 20-i Bizottság kontra Frucona Košice ítélet, C-300/16 P, EU:C:2017:706, 71. pont).

113 Kétségek fennállására vonatkozó ilyen bizonyíték szolgáltatható többek között egybevágó valószínűsítő körülmények együttese útján, mivel a szóban forgó intézkedést állami támogatásnak nem minősítő határozatot illetően a kétség fennállását mind az említett határozat elfogadásának körülményeiben, különösen az előzetes vizsgálat időtartamában, mind pedig e határozat tartalmában fel kell tárni, összevetve a Bizottság által az említett határozatban alapul vett mérlegeléseket azokkal az adatokkal, amelyek akkor álltak vagy állhattak a Bizottság rendelkezésére, amikor a szóban forgó intézkedés állami támogatásnak minősítése tárgyában állást foglalt (lásd ebben az értelemben: 2013. január 24-i 3F kontra Bizottság ítélet, C-646/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:36, 31. pont).

114 Így a Bizottság köteles megindítani a hivatalos vizsgálati eljárást, ha az előzetes vizsgálati szakasz során kapott információk fényében, illetve azon információk fényében, amelyek a rendelkezésére állhattak, továbbra is komoly nehézségekkel szembesül a szóban forgó intézkedés értékelésekor. E kötelezettség közvetlenül az ítélkezési gyakorlat által értelmezett EUMSZ 108. cikk (3) bekezdéséből ered – amely kötelezettséget a 659/1999 rendelet 4. cikke is megerősíti – akkor, amikor a Bizottság előzetes vizsgálatot követően megállapítja, hogy a szóban forgó intézkedés kétségeket vet fel a támogatásnak minősítését vagy a belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően (lásd ebben az értelemben: 2016. december 21-i Club Hotel Loutraki és társai kontra Bizottság ítélet, C-131/15 P, EU:C:2016:989, 30–33. pont; 2008. február 12-i BUPA és társai kontra Bizottság ítélet, T-289/03, EU:T:2008:29, 328. pont). Ebben az esetben a Bizottság nem tagadhatja meg a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását más körülményekre, például harmadik felek érdekére, az eljárás gazdaságosságával kapcsolatos megfontolásokra vagy bármely más, adminisztratív, illetve politikai célszerűséggel kapcsolatos okra hivatkozva (2009. február 10-i Deutsche Post és DHL International kontra Bizottság ítélet, T-388/03, EU:T:2009:30, 90. pont).

115 A peres eljárás szakaszában az uniós bíróság általi felülvizsgálatnak azon kérdésre kell összpontosulnia, hogy a felperes által az adott ügyben előadott érvekre és az általa benyújtott bizonyítékokra tekintettel azon mérlegelések, amelyekre a Bizottság a támogatás hiányát megállapító határozatban támaszkodott, feltártak-e olyan nehézségeket, amelyek kétségeket keltenek, és ennélfogva indokolják a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását (lásd ebben az értelemben: 1993. május 19-i Cook kontra Bizottság ítélet, C-198/91, EU:C:1993:197, 31. pont; 1993. június 15-i Matra kontra Bizottság ítélet, C-225/91, EU:C:1993:239, 34. pont).

b) A kereset tárgyára vonatkozó előzetes észrevételek

116 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Törvényszéknek nem kell úgy értelmeznie a felperesnek kizárólag a támogatást értékelő határozat megalapozottságát vitató keresetét, mint amely valójában a felperes EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésére alapozott eljárási jogait kívánja megvédeni, amennyiben a felperes nem adott elő kifejezetten erre irányuló jogalapot. Ilyen esetben a jogalap értelmezése tulajdonképpen a kereset tárgyának átminősítéséhez vezetne (lásd: 2011. május 24-i Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ítélet, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

117 Ugyanakkor a kereset jogalapjainak értelmezésére vonatkozó hatáskör ilyen korlátozása nem akadályozza meg a Törvényszéket abban, hogy a valamely felperes által előterjesztett érdemi érveket megvizsgálja annak ellenőrzése érdekében, hogy azok a szintén a felperes által hivatkozott azon jogalapot is alátámasztják-e, amely olyan komoly nehézségek fennállását állítja kifejezetten, amelyek indokolták volna az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás megindítását (2011. május 24-i Bizottság kontra Kronoply és Kronotex ítélet, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 56–58. pont).

118 A jelen ügyben a felperes kilenc jogalapra hivatkozik, amelyek közül nyolc a keresetet annyiban támasztja alá, amennyiben az a második megtámadott határozat megsemmisítésére irányul. Emlékeztetni kell arra, hogy a kereset hetedik jogalapja, amely keretében a felperes azt állítja, hogy az első megtámadott határozat elfogadása során a Bizottság nem értékelte észrevételeit, csak az első megtámadott határozat ellen irányult, amely vonatkozásában a felperes kereshetőségi joga nem került megállapításra.

119 Az ötödik és nyolcadik jogalap kifejezetten a felperes eljárási jogainak megsértésén alapul, mivel a Bizottság nem indította meg az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárást annak ellenére, hogy a Nürburgring eszközeinek a piaci árnál alacsonyabb áron történő értékesítése miatt meg kellett volna állapítania, hogy a vevő támogatásban részesült.

120 Ezenkívül az első jogalap a releváns tényállás Bizottság általi állítólagosan téves megállapításán alapul, ami különösen a pályázati eljárást érinti. A második jogalap a Bizottság által a vevő ajánlatának finanszírozására vonatkozó megerősítés értékelése során elkövetett hibákon alapul. A harmadik jogalap többek között a Nürburgring eszközeinek értékesítésével a Capricorn részére nyújtott új állami támogatás fennállásának értékelése során a Bizottság által elkövetett hibákon alapul. E jogalap keretében a felperes kifejezetten azt állítja, hogy a Bizottságnak hivatalos vizsgálati eljárást kellett volna indítania. Továbbá az eljárási jogainak megsértésére alapított ötödik és nyolcadik jogalap keretében a felperes kifejezetten a harmadik jogalap harmadik részére hivatkozik, amely bizonyíthatja, hogy az előzetes vizsgálati szakasz végén a Bizottságban kétségeknek kellett volna felmerülniük a vevő által fizetett vételárnak a belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban. Végül a negyedik jogalap a pályázati eljárás átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes jellegének értékelése során a Bizottság által elkövetett hibákra vonatkozik.

121 Így tehát ahhoz, hogy az ötödik és nyolcadik jogalapra vonatkozóan állást lehessen foglalni, a fenti 117. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlattal összhangban meg kell vizsgálni a felperes által a második megtámadott határozat megsemmisítése érdekében felhozott, és azon nehézségek bizonyítására adott esetben alkalmasnak tekinthető összes többi jogalapot, amelyek fennállása esetén a Bizottság köteles lett volna megindítani az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárást.

122 Ezzel összefüggésben először is a pályázati eljárás átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes jellegére vonatkozó érveket, vagyis az első jogalap második részét és a negyedik jogalapot, továbbá a Capricorn ajánlatának finanszírozására vonatkozó érveket, vagyis az első jogalap első és harmadik részét, valamint a második jogalapot kell megvizsgálni.

123 Ezt követően az első jogalap ötödik részét kell megvizsgálni, amely azon alapul, hogy az értékesítési eljárás a Nürburgring eszközeinek a Capricornra történő 2014. március 11-i átruházása után is folytatódott, továbbá a harmadik jogalap harmadik részét, amely azon alapul, hogy a Nürburgring eszközeinek eladása a Capricorn részére nyújtott új állami támogatásnak minősül.

124 Végül a hatodik és a kilencedik jogalapot kell megvizsgálni, amelyek a felperes eljárási jogainak olyan más megsértésein alapulnak, amelyek szintén befolyásolhatták a Bizottság által a második megtámadott határozatban tett azon megállapítást, miszerint az érintett intézkedés értékelése során nem merültek fel az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdés szerinti hivatalos vizsgálati eljárás

megindítását indokoló komoly nehézségek. A hatodik jogalap az indokolási kötelezettség megsértésén alapul. A kilencedik és utolsó jogalap a megfelelő ügyintézéshez való jog megsértésén alapul.

c) Az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésének és a 659/1999 rendelet 4. cikke (4) bekezdésének, továbbá a felperes eljárási jogainak a megsértésén alapuló ötödik és nyolcadik jogalap, valamint az első, a második, a harmadik és a negyedik jogalap együttes olvasatáról

125 Ötödik jogalapjában a felperes azt állítja, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdését és a 659/1999 rendelet 4. cikkének (4) bekezdését, amikor megállapította, hogy a pályázati eljárás nem vezetett új állami támogatás nyújtásához, és ezért hallgatólagosan megtagadta a hivatalos eljárás megindítását.

126 Nyolcadik jogalapjában a felperes azt állítja, hogy a Bizottság megsértette a 659/1999 rendelet 20. cikkének (1) bekezdésében biztosított, észrevételek benyújtásához való jogát, illetve lényeges eljárási szabályokat sértett, amikor a második megtámadott határozatban hallgatólagosan megtagadta a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását.

127 A felperes szerint a Bizottságban kétségeknek kellett volna felmerülniük a vevő által fizetett vételárnak a belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban.

128 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

129 Amint az a fenti 121–123. pontból kitűnik, az ötödik és a nyolcadik jogalapról való döntéshozatalhoz meg kell vizsgálni, hogy az első, a második, a harmadik és a negyedik jogalap alkalmas-e annak bizonyítására, hogy az előzetes vizsgálati szakasz végén a Bizottság a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását megkövetelő nehézségekkel szembesült.

1) Az első jogalapnak a Capricorn részére a Nürburgring eszközeinek értékesítése során nyújtott támogatás fennállásán alapuló első három részéről, és az ugyanezen alapuló második és negyedik jogalapról

130 Az első jogalap első három részében, valamint a második és a negyedik jogalapban a felperes lényegében arra hivatkozik, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a pályázati eljárás nyílt, átlátható, valamint hátrányos megkülönböztetéstől és feltételektől mentes volt.

131 Emellett a felperes azt állítja, hogy a Bizottság nem alkalmazta az ügylet biztonságával kapcsolatos követelményt, mivel a Deutsche Bank 2014. március 10-i levele nem minősül a Capricorn ajánlatára vonatkozó finanszírozási garanciának.

132 E két főbb kifogásra tekintettel meg kell vizsgálni, hogy a Bizottság által a pályázati eljárás szabályszerűségét illetően lefolytatott vizsgálat kiküszöbölte-e az érintett intézkedések értékelése során felmerülő, a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását indokoló komoly nehézségeket.

133 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, ha egy olyan vállalkozást, amely a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatásban részesült, piaci áron, vagyis azon a legmagasabb áron vásárolnak meg, amelyet egy rendes versenyfeltételek mellett eljáró magánberuházó hajlandó volt e társaságért fizetni abban a helyzetben, amelyben az – különösen az állami támogatás nyújtását

követően – volt, a támogatási elemet a piaci áron értékelték, és a vételárba belefoglalták. E körülmények között nem tekinthető úgy, hogy a vevő a többi piaci szereplőhöz képest előnyben részesült volna (lásd ebben az értelemben: 2004. április 29-i Németország kontra Bizottság ítélet, C-277/00, EU:C:2004:238, 80. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

134 Ezzel szemben, amennyiben az állami támogatás kedvezményezettjének eszközeit a piaci ár alatti áron értékesítik, előfordulhat, hogy jogalap nélkül ruháznak előnyt a vevőre (lásd ebben az értelemben: 2012. március 28-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-123/09, EU:T:2012:164, 161. pont).

135 A piaci ár vizsgálata céljából figyelembe lehet venni többek között a társaság átruházásához igénybe vett formát, például a piaci feltételekkel megvalósuló értékesítést biztosítani hivatott nyilvános árverést. Ebből következik, hogy ha valamely vállalkozást nyílt, átlátható és feltételektől mentes pályázati eljárás útján értékesítenek, vélelmezhető, hogy a piaci ár megfelel a legmagasabb ajánlatnak, meg kell azonban győződni először is arról, hogy ez az ajánlat ajánlati kötöttséget eredményez, és hitelt érdemlő, másodszor pedig, hogy az áron kívüli egyéb gazdasági szempontok figyelembevétele nem indokolt (lásd ebben az értelemben: 2013. október 24-i Land Burgenland és társai kontra Bizottság ítélet, C-214/12 P, C-215/12 P és C-223/12 P, EU:C:2013:682, 93. és 94. pont; 2015. július 16-i BVVG ítélet, C-39/14, EU:C:2015:470, 32. pont).

136 Az ítélkezési gyakorlat szerint valamely pályázati eljárás nyílt és átlátható jellegét az adott ügy körülményeit jellemző sajátos valószínűsítő körülmények együttese alapján kell értékelni (lásd: 2018. március 7-i SNCF Mobilités kontra Bizottság ítélet, C-127/16 P, EU:C:2018:165, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

137 A fenti 133–136. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat fényében kell megvizsgálni a jelen ügyben a felperes által felhozott két kifogás megalapozottságát, szem előtt tartva azt, hogy a Törvényszék ennek keretében magának a pályázati eljárásnak a jogszerűségéről nem határozhat közvetlenül.

i) A pályázati eljárás nem átlátható és hátrányosan megkülönböztető jellegére vonatkozó kifogásról

138 Negyedik jogalapjában a felperes azt állítja, hogy – figyelembe véve különösen a pénzügyi adatok átláthatóságának hiányát, valamint az értékelési szempontok és azok alkalmazása átláthatóságának hiányát és hátrányosan megkülönböztető jellegét, továbbá az értékesítési eljárásnak a Nürburgring eszközeinek a vevőre történő átruházását követő folytatódását – a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a pályázati eljárás nyílt, átlátható, hátrányos megkülönböztetéstől és feltételektől mentes volt.

139 Többek között azt állítja, hogy a pályázati eljárás nem írt elő az ajánlatok összehasonlításakor alkalmazandó konkrét értékelési szempontokat, különösen az összes eszközre, illetve az egyes elkülönült eszközökre vagy eszközcsoportokra tett ajánlatok összehasonlítása vonatkozásában.

140 Az első jogalap második részében a felperes azt állítja, hogy nem tájékoztatták az érdekelt beruházókat ajánlatuk benyújtása előtt arról, hogy csak az összes eszközre vonatkozó legjobb ajánlat legalább 25%-ának megfelelő ajánlat vehető figyelembe az eljárás következő szakaszaiban.

141 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

142 Meg kell jegyezni, hogy a KPMG 2013. július 19-i, az érdekelt beruházóknak szóló levelében foglaltak értelmében ez utóbbiakat az összes eszközre, meghatározott eszközcsoportokra vagy egy-egy eszközre vonatkozó indikatív ajánlatot benyújtására kérték fel (lásd a fenti 10. pont negyedik francia bekezdését). Ugyanezen levél szerint az ajánlatokat többek között az eszközökért ajánlott ár alapján, az ajánlat terjedelmének figyelembevételével értékelik.

143 A KPMG által 2013. július 19-én és október 17-én az érdekelt beruházóknak küldött levelek szerint többek között az összes eszköz értékének maximalizálására vonatkozó feltétel alapján kell választani közülük (lásd a fenti 10. pont kilencedik francia bekezdését). E feltétel alkalmazása a gyakorlatban az eladókat arra késztette, hogy a pályázati eljárás utolsó szakaszában csak az összes eszközre vonatkozó pályázatokat vegyék figyelembe, amint az a végleges határozat (50) preambulumbekezdéséből kitűnik. A Bizottság szerint ennek oka az volt, hogy a benyújtott ajánlatok fényében a Nürburgring egyben történő értékesítése magasabb árat eredményezett, mint az egyes eszközök külön-külön történő értékesítése.

144 A végleges határozat (50) preambulumbekezdéséhez fűzött 65. lábjegyzet szerint az összes eszközre vonatkozó indikatív ajánlatok közül összesen hat tartalmazta a legjobb ajánlat több mint 25%-át, az összes eszközre vonatkozó ajánlatok közül az árszintjük miatt nem vették figyelembe először is azokat, amelyek nem érték el a legjobb ajánlat 25%-át, és ugyanez volt érvényes a Nürburgring-pályára vonatkozó ajánlatokra és az egyéb eszközökre vonatkozó egyedi ajánlatokra, mivel azok összességükben nem érték el a legjobb ajánlat 25%-át.

145 Ebből következően az érdekelt beruházók szabadon határozhatták meg vételi ajánlatuk tárgyát az összes eszköz értéke maximalizálásának feltételére vonatkozó, velük közölt információk alapján. Ami a 25%-os feltételt illeti, amint azt a Bizottság állítja, annak nem volt célja, hogy konkrét tartalmat adjon az összes eszköz értékének maximalizálására vonatkozó feltételnek, és ez az érték, tekintve, hogy a ténylegesen benyújtott ajánlatok értékétől függően határozták meg, pontosan csak utólagosan volt meghatározható.

146 A felperes által a fent említett kifogás alátámasztására hivatkozott érvek tehát nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy a Bizottságban kétségeknek kellett volna felmerülniük a pályázati eljárás átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes jellegét illetően.

ii) A Capricorn ajánlatának finanszírozására vonatkozó kifogásról

147 Az első jogalap első részében és a második jogalapban a felperes azt állítja, hogy a végleges határozatban foglaltakkal ellentétben a Deutsche Bank 2014. március 10-i levele, amely támogatta a Capricorn 2014. március 11-én elfogadott ajánlatát, nem tartalmazott kötelező erejű finanszírozási biztosítékot.

148 Ráadásul, a Bizottság erre vonatkozó értékelése ellentmond a végleges határozat (272) preambulumbekezdésében kifejtett következtetésnek, amely szerint a 3. ajánlattevő ajánlata nem tartalmazta a szükséges finanszírozási igazolást.

149 Az első jogalap harmadik részében a felperes általánosságban vitatja a Bizottság által a végleges határozatban megfogalmazott azon következtetést, mely szerint a Capricorn ajánlata „garantált finanszírozásra” tudott hivatkozni.

150 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

151 Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a KPMG által az érdekelt beruházóknak küldött 2013. október 17-i levél kifejtette, hogy ez utóbbiak közül többek között az ügylet megkötésének valószínűségét alapul véve választanak majd, és e valószínűséget többek között az ajánlatok finanszírozásának garantáltsága – amelyet a finanszírozás pénzügyi partnerek általi megerősítése igazol – alapján vizsgálják (lásd a fenti 10. pont kilencedik francia bekezdését). Meg kell tehát vizsgálni, hogy a Bizottság által elvégzett, a német hatóságok elemzésével egybehangzó vizsgálat kiküszöbölte-e a Deutsche Bank 2014. március 10-i levelének kötelező jellegével kapcsolatos kétségeket.

152 Először is a Deutsche Bank 2014. március 10-i levele kimondja, hogy e bank kész a vevőnek 45 millió eurós kölcsönt nyújtani. E finanszírozás feltételeit részletesen leírták, ami – amint azzal a Bizottság helyesen érvel – azt jelzi, hogy a Deutsche Bank alapos vizsgálatot folytatott le, és hogy közte és a vevő között információcserére került sor.

153 Továbbá a Deutsche Bank 2014. március 10-i levele többször is utal a Deutsche Bank által az említett levél értelmében a Capricornnal szemben tett kötelezettségvállalásra. A Deutsche Bank tehát úgy tekintette, hogy őt az említett levél kötelezi.

154 E tekintetben, amint a Bizottság helyesen érvel, a Deutsche Bank 2014. március 10-i levelének a Deutsche Bank két előkészítő, nem kötelező jellegű 2014. február 17-i és 25-i levelével való összehasonlítása megerősíti a Deutsche Bank 2014. március 10-i levelének kötelező jellegét. Így a 2014. február 17-i levél jelezte, hogy e levél nem minősül a Deutsche Bank részéről tett kötelezettségvállalásnak, szemben a Deutsche Bank 2014. március 10-i levelével, amely utal a Deutsche Bank által ugyanezen levél értelmében a Capricornnal szemben tett kötelezettségvállalásra.

155 Végül a Deutsche Bank 2014. március 10-i levele rögzíti, hogy az ez utóbbi által tett kötelezettségvállalás három feltételnek van alávetve. Márpedig e feltételek (az ügylet teljesülése, a megszerzett eszközöket illetően jelentős változás hiánya és a jogellenesség hiánya) csak abban az esetben tették lehetővé a Deutsche Bank számára, hogy kivonja magát a kötelezettségvállalása alól, ha az adásvétel nem az előírt feltételek mellett történik.

156 A fenti megfontolásokra tekintettel nem tűnik ki, hogy a Bizottságban kétségeknek kellett volna felmerülniük a Deutsche Bank 2014. március 10-i levelének kötelező jellegét illetően.

157 Ezzel szemben, és amint azt a Bizottság a végleges határozat (272) preambulumbekezdésében megállapította, sem a 3. ajánlattevő indikatív ajánlata, sem végső ajánlata nem tartalmazott finanszírozási igazolást. Ugyanezen preambulumbekezdésben a Bizottság megállapította, hogy az eladók ezt a KPMG 2013. október 17-i, valamint 2013. december 11-i, 17-i és 18-i keltezésű leveleiben, valamint a 2014. február 18-án és április 9-én a KPMG által küldött e-mailekben jelezték a 3. ajánlattevőnek, azonban az sem a Nürburgring eszközeinek a hitelezői bizottság által a Capricorn részére 2014. március 11-én történő odaítélése előtt, sem azt követően nem igazolta az ajánlata finanszírozását. Márpedig a felperes nem nyújtott be egyetlen olyan bizonyítékot sem, amely e megállapítások téves jellegére utalt volna.

158 A fentiekből kitűnik, hogy a vevő, amelynek az ajánlatát elfogadták, először a Deutsche Bank két előkészítő, 2014. február 17-i és 25-i levelével, majd a Deutsche Bank 2014. március 10-i levelével rendelkezett, amely utóbbi levél kötelező jellegét illetően nem tűnik ki, hogy a Bizottságban kétségeknek kellett volna felmerülniük, míg a 3. ajánlattevő, amelynek az ajánlatát nem fogadták el, sosem nyújtott be semmilyen finanszírozási igazolást. Következésképpen a felperes által a fent

említett kifogás alátámasztására felhozott érvek nem teszik lehetővé annak megállapítását sem, hogy a Bizottságban többek között a kötelező finanszírozási garancia követelményével kapcsolatban kétségeknek kellett volna felmerülniük a pályázati eljárás hátrányos megkülönböztetéstől mentes jellegét illetően.

159 A fenti megfontolásokra tekintettel nem kell úgy tekinteni, hogy a Bizottságnak a felperes által hivatkozott ténybeli és jogi elemekre tekintettel kétségeinek kellett volna lennie azzal kapcsolatban, hogy a pályázati eljárás keretében a vevőnek előnyt biztosítottak ezen eljárás nem átlátható és hátrányosan megkülönböztető jellege miatt.

160 A fenti 133–136. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a Bizottság által elvégzett vizsgálat tehát kiküszöbölte a vevő részére jogalap nélkül nyújtott előny, és így egy állami támogatással fennállásával kapcsolatos kétségeket. Ennélfogva nem tekinthető úgy, hogy az első jogalap első három része, továbbá a második és a negyedik jogalap alátámasztására ismertetett érvek az érintett intézkedés értékelése során felmerülő, az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárás Bizottság általi megindítását indokoló komoly nehézségekre világítanak rá.

161 Ebből következik, hogy az első jogalap első három részét, valamint a második és a negyedik jogalapot – az ötödik és a nyolcadik jogalap fényében értelmezve – el kell utasítani.

2) Az első jogalapnak az értékesítési eljárásnak a Nürburgring eszközei Capricornra történő 2014. március 11-i átruházása utáni folytatására alapított, ötödik részéről

162 A felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottságnak meg kellett volna állapítania, hogy az értékesítési eljárás a Nürburgring eszközeinek a Capricornra történő 2014. március 11-i átruházása után is folytatódott.

163 A felperes azt állítja, hogy egy, a Nürburgring eszközeinek továbbértékesítésére irányuló, nem átlátható eljárásban a Capricorn helyébe új vevő lépett. Véleménye szerint az eladók és a vagyonkezelő ugyanis 2014. augusztus 13-án megállapodást kötöttek a Capricornnal a biztosítékokra vonatkozóan, amelynek értelmében ez utóbbi köteles átruházni a Nürburgring eszközeire vonatkozó 2014. március 11-i adásvételi szerződésből eredő valamennyi jogát és követelését. Ebből következően a pályázati eljárás nem volt nyílt, átlátható, hátrányos megkülönböztetéstől és feltételektől mentes.

164 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

165 Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a fenti 133–136. pontban felidézett ítélkezési gyakorlat alapján, és amint azt a Bizottság kifejti, a Bizottság vizsgálatának célja az volt, hogy megállapítsa, vajon a pályázati eljárás nyílt, átlátható, valamint hátrányos megkülönböztetéstől és feltételektől mentes volt-e, annak ellenőrzése érdekében, hogy a Nürburgring eszközeit a piaci árukon ruházták-e át. Ellenkező esetben előfordulhat, hogy az említett adásvétel a piaci ár alatti áron valósult meg, és a vevő jogalap nélküli előnyben részesült.

166 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a támogatást, amelyet a felperes szerint (lásd a fenti 11. pontot) a Bizottságnak a második megtámadott határozatban meg kellett volna állapítania, és amely támogatás állítólag a Capricorn által a Nürburgring eszközeinek megszerzéséért fizetett ár és ezen eszközök piaci ára közötti különbségnek felelt meg, 2014. március 11-én nyújtották volna a Capricornnak, azaz akkor, amikor ezen eszközöket odaítélték ez utóbbinak, és aláírták az említett

eszközökért a Capricorn által fizetendő árat megállapító adásvételi szerződést. Ebből következik, hogy az ezen időpontot követően bekövetkezett események, úgymint az, hogy a Capricorn a Nürburgring eszközeiben időközben megszerzett részesedését továbbruházta egy másik vevőre, nem voltak relevánsak azon kérdés vizsgálatát illetően, hogy a pályázati eljárás keretében a Capricornnak esetleg nyújtottak-e támogatást.

167 Végül, amint arra a Bizottság a Törvényszék kérdéseire válaszul 2018. március 12-én benyújtott észrevételeiben helyesen hivatkozott, amennyiben a felperes azt kívánná, hogy a Bizottság az értékesítési eljárásnak a második megtámadott határozat meghozatala utáni állítólagos folytatásából eredő új támogatás fennállását is vizsgálja meg, e tárgyban új panaszt kellett volna benyújtania.

168 Ebből következik, hogy az első jogalap ötödik részének alátámasztására előadott érvek nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy az előzetes vizsgálati szakasz végén a Bizottság a Nürburgring eszközei értékesítésének értékelése során olyan nehézségekbe ütközött, amelyek indokolták volna a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását.

169 Az első jogalapnak az ötödik és a nyolcadik jogalap fényében értelmezett ötödik részét tehát el kell utasítani.

3) A harmadik jogalap arra alapított harmadik részéről, hogy a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére történő értékesítése új állami támogatásnak minősül

170 A felperes szerint mind a megállapodás szerinti ár, mind a fizetési feltételek támogatási elemeket tartalmaztak, mivel először is a Nürburgring üzemeltetőjének bruttó működési eredményéből 6 millió eurót (lásd a fenti 7. pontot) beszámítottak a vételárba, jóllehet ez az üzemeltető 2013-ban jelezte, hogy a Nürburgring eszközei után várható nyereség összege nulla, másodszor, a vételár második részletének kifizetését elhalasztották, harmadszor, az adásvételi szerződésben a fizetés elmulasztása esetére előírt 25 millió euró összegű büntetést nem hajtották be, és negyedszer, egy nem átlátható eljárás keretében egy másik vevő részére továbbértékesítették a Nürburgring eszközeit.

171 Emellett a Nürburgring eszközeire vonatkozó bérleti szerződést sem vetették alá nyílt, átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől, illetve feltételektől mentes pályázati eljárásnak, így a bérleti díj nem felel meg a piaci árnak, és új támogatási elemeket tartalmaz. A végleges határozat (56) preambulumbekezdéséből következik, hogy e bérleti szerződés a konkrétan az említett eszközök letéteményese minőségben eljáró eladók független társasága és a Capricorn által létrehozott üzemeltető társaság között jött létre a 2015. január 1-jétől kezdődő időszakra annak érdekében, hogy szabályozzák az addig tartó átmeneti helyzetet, amíg nem teljesül a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére történő értékesítésének feltétele, azaz a Bizottság olyan határozatot nem hoz, amely kiküszöböli annak veszélyét, hogy az említett eszközök vevőjét kötelezhetik az eladóknak nyújtott támogatások visszatérítésére. E tekintetben a Nürburgring eszközeinek vételárát csökkentették e bérlet bérleti díjaival, amelyeket egészen addig az időpontig beszámítanak e vételárba, amíg az adásvétel nem teljesül.

172 A Bizottság vitatja ezt az érvelést, és különösen arra hivatkozik, hogy a Nürburgring eszközeire vonatkozó bérleti díjak címén megfizetett összegek az ezen eszközök után fizetendő vételár fennmaradó részét, és ennek következtében a vevő fizetésképtelenségének kockázatát csökkentő

részletfizetéseknek feleltek meg. Ezenfelül a Nürburgring eszközeinek vételárára vonatkozó fizetési feltételek nem befolyásolták ezen eszközök értékét, amely az e szerződésben meghatározott vételárnak felelt meg.

173 A fenti 138–158. pontban kifejtett okokból nem kell úgy tekinteni, hogy a Bizottságnak kétségeinek kellett volna lennie a pályázati eljárás átlátható és hátrányos megkülönböztetéstől mentes jellegét illetően.

174 Ugyanezen okokból az is következik, hogy a Bizottságnak a második megtámadott határozat elfogadásához vezető vizsgálata kiküszöbölte a Nürburgring eszközeire vonatkozó bérleti szerződés vagy az említett eszközök vételárával kapcsolatos többi fizetési feltétel által a vevő számára biztosított előny létezését illető kétségeket.

175 A harmadik jogalapnak az ötödik és a nyolcadik jogalap fényében értelmezett harmadik részét tehát el kell utasítani.

176 A fentiek összességéből következik, hogy a felperes által az első, a második, a harmadik és a negyedik jogalap keretében előadott érvek figyelembevételével megvizsgált ötödik és nyolcadik jogalap nem teszi lehetővé annak bizonyítását, hogy az előzetes vizsgálati szakasz végén a Bizottság olyan nehézségekbe ütközött, amelyek indokolták volna a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását. Az ötödik és a nyolcadik jogalapot tehát el kell utasítani.

d) Az indokolási kötelesség megsértésére alapított hatodik jogalapról

177 A felperes véleménye szerint a Bizottság megsértette az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében és az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikke (2) bekezdésének c) pontjában foglalt indokolási kötelezettségét azáltal, hogy fontos megfontolásokat, amelyeken a második megtámadott határozat alapul, nem kielégítően indokolt meg.

178 A felperes többek között a Bizottságnak a végleges határozat (240) preambulumbekezdésében szereplő azon megállapításának alapját kérdőjelezi meg, mely szerint a Németországi Szövetségi Köztársaság „nyilvános, átlátható, megkülönböztetés- és feltételmentes ajánlattételi eljárás során értékesítette [a Nürburgring] eszköz[eit] olyan ajánlattevőnek, amely a legmagasabb garantált finanszírozású árajánlatot tette”.

179 Egyebekben a felperes a határozat azon alapját kérdőjelezi meg, amely szerint a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére történő értékesítése nem minősül állami támogatásnak, valamint azt az okot, amely miatt ez a döntés szerepel a végleges határozat (285) preambulumbekezdésben, de nem jelenik meg e határozat rendelkező részében.

180 Végül a felperes előadja, hogy a Bizottság megállapításainak nagy részét az üzemeltető és az eladók vagyonkezelője által szolgáltatott információkra alapozza, amelyeket a Németországi Szövetségi Köztársaság küldött meg részére.

181 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

182 Az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően egy jogi aktus indokolásának elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy az érintettek számára lehetővé tegye a meghozott intézkedés indokainak megismerését, az uniós bíróság számára pedig a felülvizsgálat gyakorlását (az állami támogatásokra vonatkozóan lásd: 2006. szeptember 6-i Portugália kontra Bizottság ítélet,

C-88/03, EU:C:2006:511, 88. és 89. pont; 2008. április 22-i Bizottság kontra Salzgitter ítélet, C-408/04 P, EU:C:2008:236, 56. pont; 2009. április 30-i, Bizottság kontra Olaszország és Wam ítélet, C-494/06 P, EU:C:2009:272, 48. és 49. pont). Az állami támogatással kapcsolatos panasz elutasítására vonatkozóan a Bíróság többek között pontosította, hogy ezen indokolásnak a panaszos számára fel kell tárnia azokat az okokat, amelyek miatt a panaszában hivatkozott ténybeli és jogi elemek nem voltak elegendők az állami támogatás meglétének bizonyításához (1998. április 2-i Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítélet, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 64. pont; 2008. július 1-jei Chronopost és La Poste kontra UFEX és társai ítélet, C-341/06 P és C-342/06 P, EU:C:2008:375, 89. pont).

183 A jelen ügyben a végleges határozatnak „[A Nürburgring] eszköz[einek] elidegenítésével kapcsolatos panaszok" cím alatt található (266)–(281) preambulumbekezdése részletesen bemutatja azokat az okokat, amelyek miatt a Bizottság úgy határozott, hogy a Nürburgring eszközeit nyílt, átlátható, valamint hátrányos megkülönböztetéstől és feltételektől mentes pályázati eljárásban azon ajánlattevő részére értékesítették, amely a legjobb, finanszírozási garanciát is tartalmazó ajánlatot nyújtotta be, következésképpen a Nürburgring eszközeit nem értékesítették a piaci ár alatti áron a Capricorn részére, így ez az értékesítés nem minősül állami támogatásnak.

184 E bemutatás elegendő ahhoz, hogy megfeleljen a fenti 182. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatban felállított követelményeknek.

185 Egyebekben a második megtámadott határozatot, amely szerint a Nürburgring eszközeinek értékesítése nem minősül állami támogatásnak, nem csak a végleges határozat (285) preambulumbekezdésének első francia bekezdése fejti ki, hanem azt a végleges határozat 1. cikkének utolsó francia bekezdése is megismétli. A felperes ezzel kapcsolatos kifogásának tehát nincs ténybeli alapja.

186 Végül emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottságnak kötelessége gondos és pártatlan vizsgálatot végezni az állami támogatások ellenőrzése keretében, ami megköveteli különösen a tagállam által szolgáltatott, a szóban forgó intézkedés állami támogatás jellegének megítélését lehetővé tevő bizonyítékok gondos vizsgálatát (lásd: 2008. október 22-i TV2/Danmark és társai kontra Bizottság ítélet, T-309/04, T-317/04, T-329/04 és T-336/04, EU:T:2008:457, 183. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

187 A Bizottságnak tehát az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésében szabályozott előzetes vizsgálat keretében mind az érintett állam által bejelentett, mind pedig az esetleges panaszosok által szolgáltatott információkat figyelembe véve kell kialakítania a mérlegelését (2001. május 3-i Portugália kontra Bizottság ítélet, C-204/97, EU:C:2001:233, 35. pont).

188 A végleges határozat (266)–(271) preambulumbekezdésében a Bizottság megvizsgálta és összevetette a felperesnek az említett határozat (97)–(101) preambulumbekezdésében bemutatott észrevételeit az ügyvezetőknek a német hatóságok által közölt és ugyanezen határozat (102)–(110) preambulumbekezdésében bemutatott észrevételeivel. A Bizottság e határozatban ismertette a saját megállapításait és észrevételeit a releváns elemekre, és különösen a pályázati eljárás átlátható és hátrányos megkülönböztetés mentes jellegére vonatkozóan.

189 A Bizottság tehát a jelen ügyben megvizsgálta mind a felperes, mind a német hatóságok által közölt információkat, és mérlegelte azokat.

190 Következésképpen a felperes ezzel kapcsolatos kifogását, és ennélfogva a hatodik jogalap egészét el kell utasítani.

e) A megfelelő ügyintézéshez való jog megsértésére alapított kilencedik jogalapról

191 A felperes a kilencedik jogalapjában azt állítja, hogy a Bizottság megsértette az Alapjogi Charta 41. cikkéből eredő megfelelő ügyintézéshez való jogát. A Bizottság ugyanis nem vette megfelelő módon figyelembe az összes releváns tényt és a felperes által hivatkozott érveket, és nem ellenőrizte az üzemeltető és az eladók vagyonkezelője által adott magyarázatokat. A felperes úgy véli, hogy a megfelelő ügyintézés elve az őt megillető azon jog kifejeződése, hogy észrevételeit benyújtsa, és hogy ezen észrevételeket értékeljék, amely jog megsértésére egyébként a hetedik és a nyolcadik jogalap keretében hivatkozik.

192 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

193 A megfelelő ügyintézés elvének megsértésére vonatkozó kifogás, amely a felperes észrevételei értékelésének hiányán alapul, átfedi a hetedik jogalapot, amelyben a felperes azt állítja, hogy az első megtámadott határozat elfogadása során a Bizottság nem értékelte az észrevételeit. Mivel a kereset elfogadhatatlannak minősült az első megtámadott határozat megsemmisítésére irányuló részében, mind a hetedik jogalap, mind a jelen kifogás elfogadhatatlan.

194 A megfelelő ügyintézés elvének megsértésére vonatkozó kifogás, amely a felperes észrevételek benyújtásához való jogának megsértésén alapul, átfedi a nyolcadik jogalapot, amely a felperes eljárási jogainak a hivatalos vizsgálati eljárás megindításának elmulasztásával okozott megsértésén alapul, amit a Törvényszék a fenti 176. pontban már megvizsgált, és elutasított.

195 Ebből következik, hogy a kilencedik jogalapot részben elfogadhatatlanság, egyebekben pedig megalapozatlanság miatt el kell utasítani.

196 Mivel a Törvényszék elutasította az összes, a második megtámadott határozat megsemmisítésére vonatkozó azon jogalapot és kifogást, amely közvetlenül a felperes eljárási jogainak megsértésén alapul, továbbá az összes, a második megtámadott határozat megsemmisítésére irányuló azon jogalapot és kifogást, amely az említett elutasított jogalapokhoz és kifogásokhoz kapcsolható érveket tartalmaz, az említett határozat megsemmisítésére irányuló kérelmet el kell utasítani.

197 Mivel a felperes több tanúbizonyítást is felajánlott, meg kell állapítani, hogy ez utóbbiak nem tűnnek nélkülözhetetlennek a jogvita rendezéséhez, és különösen annak vizsgálatához, hogy a felperes által hivatkozott tények vagy valószínűsítő körülmények miatt a Bizottságnak kétségeinek kellett volna-e lennie. Következésképpen a felajánlott tanúbizonyítást el kell utasítani.

198 A fenti megfontolások összességére tekintettel a keresetet mint részben elfogadhatatlant, és egyebekben pedig mint megalapozatlant el kell utasítani.

IV. A költségekről

199 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperes, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített első tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a kereset okafogyottságának megállapítása iránti kérelmet elutasítja.

2) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

3) A Ja zum Nürburgring eV viseli saját költségeit, valamint az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket.

Pelikánová Valančius Nihoul

Svenningsen Öberg

Kihirdetve Luxembourgban, a 2019. június 19-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

I. A jogvita előzményei . . . 2

A. A közigazgatási eljárás és a Nürburgring eszközeinek értékesítése . . . 2

B. A megtámadott határozatok . . . 4

II. Az eljárás és a felek kérelmei . . . 4

III. A jogkérdésről . . . 6

A. Az első megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelem elfogadhatóságáról . . . 6

1. A felperes mint versenytárs érintettségéről . . . 8

2. A felperes mint szakmai egyesület érintettségéről . . . 10

B. A második megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelemről . . . 11

1. Az elfogadhatóságról és az okafogyottság megállapítása iránti kérelemről . . . 12

2. A mellékletek elfogadhatóságáról . . . 15

a) A C.1. és a C.6–C.9. mellékletek elfogadhatóságáról . . . 15

b) A Törvényszék által feltett kérdésekre válaszul a Bizottság által 2017. szeptember 8-án benyújtott észrevételek 7. és 8. mellékletének elfogadhatóságáról . . . 16

c) A G.13. melléklet elfogadhatóságáról . . . 16

d) H.1. és a H.2. melléklet elfogadhatóságáról . . . 16

3. Az ügy érdeméről . . . 17

a) Az előzetes vizsgálati szakasz végén hozott, támogatás hiányát megállapító határozat feletti bírósági felülvizsgálat terjedelmével kapcsolatos előzetes megfontolások . . . 17

b) A kereset tárgyára vonatkozó előzetes észrevételek . . . 18

c) Az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésének és a 659/1999 rendelet 4. cikke (4) bekezdésének, továbbá a felperes eljárási jogainak a megsértésén alapuló ötödik és nyolcadik jogalap, valamint az első, a második, a harmadik és a negyedik jogalap együttes olvasatáról . . . 20

1) Az első jogalapnak a Capricorn részére a Nürburgring eszközeinek értékesítése során nyújtott támogatás fennállásán alapuló első három részéről, és az ugyanezen alapuló második és negyedik jogalapról . . . 20

i) A pályázati eljárás nem átlátható és hátrányosan megkülönböztető jellegére vonatkozó kifogásról . . . 21

ii) A Capricorn ajánlatának finanszírozására vonatkozó kifogásról 22

2) Az első jogalapnak az értékesítési eljárásnak a Nürburgring eszközei Capricornra történő 2014. március 11-i átruházása utáni folytatására alapított, ötödik részéről 24

3) A harmadik jogalap arra alapított harmadik részéről, hogy a Nürburgring eszközeinek a Capricorn részére történő értékesítése új állami támogatásnak minősül 25

d) Az indokolási kötelesség megsértésére alapított hatodik jogalapról 26

e) A megfelelő ügyintézéshez való jog megsértésére alapított kilencedik jogalapról . . . 28

IV. A költségekről 28

[i] — A jelen szöveg 11. és 51. pontjában az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.